Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26502
Copyright: Admont, Benediktinerstift

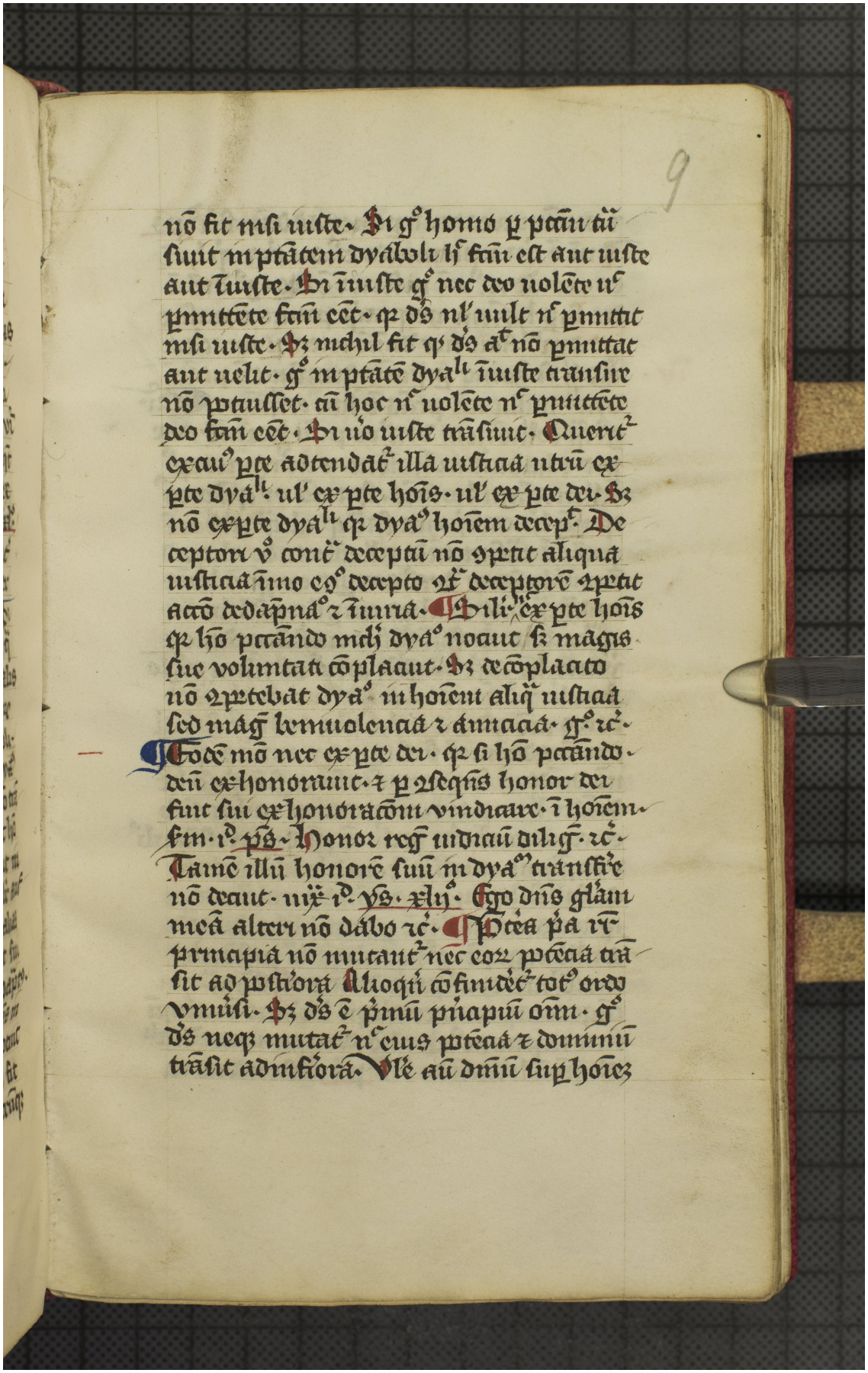

9

nō fit nisi iuste. Si g̃ homo p̃ peccatū tuū
sunt in potestatem diabolī is cui est aut iuste
aut iniuste. Si iniuste g̃ nec deo nolente nec
permittente factū esset. qr ds nl' iust nec permittit
nisi iuste. Sz nihil fit q̃ ds aut nō permittat
aut velit. g̃ in potestatē diabolī iniuste transire
nō potuisset. aī hoc nec nolente nec permittente
deo factū esset. Si ne iuste transiuit. Quere
qrau' pte adtendat illa iustitia utrū ex
pte diabolī. ul' ex pte hoīs. ul' ex pte dei. Sz
nō ex pte diabolī qr diabolus hoīem decepit. De
ceptor v̄ cōtra decepti nō qrit aliqua
iustitia imo eo decepto qd deceptore qrit
acto dedapna et iniuria. Qd ili ex pte hoīs
qr ho peccando melī diabolo noluit q̃ magis
sue voluntati cōplacuit. Sz de cōplacito
nō qrebat diabolus in hoīem aliq̃ iustitia
sed magis lemuolentia et inuidia. g̃ rc.
Qd ē mō nec ex pte dei. qr si ho peccando
deū exhonorauit. et p̃ qd eq̃s honor dei
fuit sui exhonoratōnī vindicare in hoīem
sm. id. ps. Honor regis iudicium diligit. rc.
Tamē illū honorē suū in diabolo transire
nō deuit. nec id. ys. xlij. Ego dns gloriam
meā alteri nō dabo rc. Qd ea pa ri
principia nō mutant nec cor pcedēdi tū
sit ad pstiorā. Alioqui cōfundēt tot ordo
vniusi. Sz ds ē primū principū omī. g̃
ds neq mutat nec eius pcedēdi et dominiū
transit ad inferiora. Vle aū dmīū sup hoīez